

KARTA OPISU PRZEDMIOTU - SYLABUS

Nazwa przedmiotu

HISTORIA ARCHITEKTURY I WNĘTRZ ARCHITEKTONICZNYCH_3

Przedmiot

Kierunek studiów

ARCHITEKTURA WNĘTRZ

Studia w zakresie (specjalność)

Poziom studiów

pierwszego stopnia

Forma studiów

stacjonarne

Rok/semestr

II/3

Profil studiów

praktyczny

Język oferowanego przedmiotu

polski

Wymagalność

obligatoryjny

Liczba godzin

Wykład

30

Laboratoria

0

Inne (np. online)

0

Ćwiczenia

0

Projekty/seminaria

0

Liczba punktów ECTS

2

Wykładowcy

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

dr inż. arch. Joanna Kaszuba

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

dr inż. arch. Joanna Kaszuba

e-mail: joanna.kaszuba@put.poznan.pl

Wydział Architektury Politechniki Poznańskiej

Wymagania wstępne

1. Wiedza:

- podstawowa wiedza z zakresu historii powszechnej

- podstawowa wiedza niezbędną do rozumienia społecznych, ekonomicznych, prawnych i pozatechnicznych uwarunkowań procesów historycznych
- student ma wiedzę z zakresu sztuki, historii, geografii, matematyki, fizyki przydatną do zrozumienia prostych zależności zachodzących w budowlach na przestrzeni wieków w różnych warunkach klimatycznych
- student zna podstawowe metody, techniki (w tym rysunek niezbędny do pełnego uczestnictwa w wykładach)

2. Umiejętności:

- wykorzystywanie dostępnych źródeł informacji, w tym źródeł elektronicznych
- student wykazuje umiejętność poprawnego wnioskowania na podstawie danych pochodzących z różnych źródeł

3. Kompetencje:

- społeczne
- zrozumienie konieczności poszerzania swoich kompetencji, gotowość do podjęcia współpracy w ramach zespołu

Cel przedmiotu

- uświadamia studentom ciągłość rozwoju tradycji architektonicznej w płaszczyźnie techniki, użyteczności i sztuki w okresie od XIX wieku do współczesności,
- określa związki między możliwościami technicznymi i poziomem zaspokojenia potrzeb materialnych i duchowych,
- przedmiot zwraca uwagę na genezę lokalnej specyfiki architektury ,
- zapoznaje z najważniejszymi dziełami i twórcami architektury i architektury wnętrz w okresie od eklektyzmu do współczesności,
- uczy o niezmiennych zasadach twórczego myślenia i dochodzenia do nowych rozwiązań funkcjonalnych, technicznych i formalnych
- umożliwia poznanie podstawowych zagadnień związanych kompozycją architektoniczną, ze szczególnym naciskiem na architekturę wnętrz,
- uświadamia różnice w skali ludzkiej i monumentalnej,
- realizuje pracę w niewielkiej grupie rozwijając umiejętności interpersonalne i odnajdywanie się w różnych rolach,

- stanowi pole dla ćwiczenia umiejętności prezentacji rysunkowej (architektury), form przestrzennych,
- umożliwia ocenę porównawczą metod prezentacji graficznej pracy własnej i kolegów.

Przedmiotowe efekty uczenia się

Wiedza

W01/KA_W08/P6S_WG: wykazuje się znajomością zagadnień z zakresu historii sztuki, architektury wnętrz i wzornictwa, posiada świadomość zmieniających się kontekstów i linii rozwojowych charakterystycznych dla tych dziedzin

W02/KA_W09/P6S_WG: zna publikacje z dziedziny architektury wnętrz oraz historii sztuki, ma wiedzę dotyczącą stylów w sztuce, sztuce użytkowej i architekturze wnętrz, zna związaną z nimi terminologię

Umiejętności

U01/KA_U11/P6S_UK: posiada umiejętność ustnej i pisemnej analizy dzieła sztuki, architektury, architektury wnętrz oraz problemowego ujmowania zagadnień artystycznych, umie korzystać ze źródeł teoretycznych, w tym korzystać ze źródeł bibliograficznych

U02/KA_U12/P6S_UK: potrafi prawidłowo formułować wypowiedzi w dziedzinach związanych ze sztuką, sztuką użytkową oraz projektowaniem wnętrz, posiada odpowiedni zasób słownictwa zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego

U03/KA_U13/P6S_UK: potrafi w sposób właściwy opisać i omówić projekt architektoniczny wnętrz w formie publicznej prezentacji, debaty i dyskusji, z wykorzystaniem podstawowych technik prezentacyjnych

Kompetencje społeczne

K01/KA_K02/P6S_UU/P6S_KR: potrafi samodzielnie organizować sobie pracę, zbierać i analizować informacje, dokonywać ich syntezy i wykorzystywać w procesie twórczym i projektowym, jest przygotowany do podejmowania pracy w zespołach projektowych jak i do podejmowania samodzielnych zadań projektowych, w tym udziału w konkursach

K02/KA_K06/P6S_KO/P6S_KR: posiada umiejętności związane z funkcjonowaniem społecznym i komunikacją społeczną, jest przygotowany tak do pracy zespołowej jak i indywidualnej, do wystąpień i prezentacji publicznych, potrafi negocjować i posługiwać się odpowiednią argumentacją w celu przedstawienia swojego stanowiska, potrafi prezentować zadania w przystępnej formie, także z zastosowaniem technologii informatycznych

Metody weryfikacji efektów uczenia się i kryteria oceny

Efekty uczenia się przedstawione wyżej weryfikowane są w następujący sposób:

1. Wykłady z przedmiotu „Historia architektury i wnętrz architektonicznych_3” kończą się egzaminem. Przewidziany jest termin zerowy i dwa terminy sesyjne, przy czym drugi jest terminem poprawkowym.

2. Egzamin z przedmiotu „Historia architektury i wnętrz architektonicznych_3” ma formę pisemną i rysunkową.

3. Ocena uzyskana w trakcie egzaminu pisemnego, stanowiąca średnią z ocen cząstkowych (wiedza i umiejętności rysunkowe).

Przyjęta skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0

Treści programowe

1. Wstęp: przedstawienie tematyki wykładów obejmujących okres od eklektyzmu do czasów współczesnych. Omówienie zajęć w terenie – harmonogram. Literatura przedmiotu. Warunki zaliczenia przedmiotu wykładów. Wstęp do eklektyzmu.
2. Eklektyzm. Ecole des Beaux-Arts w Paryżu. Stany Zjednoczone: czołowi architekci i projektanci, budynki publiczne, wczesne drapacze chmur, rozwój w dziedzinie dekoracji wnętrz, eklektyzm w profesjonalnej praktyce, zredukowany klasycyzm. Europa: Skandynawia, Wielka Brytania, liniowce oceaniczne, rozprzestrzenienie się eklektyzmu.
3. Narodziny nowoczesności. Frank Lloyd Wright: wczesne realizacje. De Stijl: Mondrian i van Doesburg, Rietveld. Pionierzy stylu międzynarodowego: Gropius i Bauhaus, Mies van der Rohe, Le Corbusier, Aalto.
4. Art déco i wzornictwo przemysłowe. Art déco: Francja, Stany Zjednoczone, Wielka Brytania, Skandynawia. Wzornictwo przemysłowe: Loewy i inni projektanci, nauka wzornictwa. Projekty rezydencji: kuchnie, łazienki, oświetlenie, tkaniny, dywany i meble.
5. Styl międzynarodowy w Europie: Holandia, Niemcy i Austria, Włochy, Szwajcaria, Francja Skandynawia, Anglia.
6. Modernizm w Ameryce. Architekci i projektanci: Gill, Wright: lata 20. i 30., Schindler i Neutra, Lescaze, Goodwin i Stone, Gropius i Breuer, Mies van der Rohe, Johnson, Skidmore, Owings i Merrill, Eero Saarinen. Dekoracja wnętrz: reakcja na nowoczesność. Meble i inne elementy wyposażenia wnętrz: Knoll, Herman Miller. Europa - modernistyczna w kuchni: kuchnia frankfurcka i kuchnia polska.
7. Triumf nowoczesności. Włochy, Skandynawia, Francja, Niemcy, Holandia, Wielka Brytania, Stany Zjednoczone: budynki biurowe, projektowanie przestrzeni biurowych, projektanci wnętrz. Wyposażenie wnętrz: meble i inne sprzęty, tkaniny.
8. Współczesna kuchnia: najnowsze trendy w projektowaniu – Salone del Mobile Milano – zajęcia terenowe Mediolan.
9. Współczesna kuchnia – klasyka: najnowsze trendy w projektowaniu, czołowi projektanci – Salone del Mobile Milano – zajęcia terenowe Mediolan .

10. Współczesna łazienka: najnowsze trendy w projektowaniu, czołowi projektanci – Salone del Mobile Milano – zajęcia terenowe Mediolan .
11. Współczesny design: meble, najnowsze trendy w projektowaniu, czołowi projektanci – Salone del Mobile Milano – zajęcia terenowe Mediolan .
12. Współczesne oświetlenie: najnowsze trendy w projektowaniu, czołowi projektanci – Salone del Mobile Milano – zajęcia terenowe Mediolan.
13. Wnętrza końca XX wieku cz. I. Prorocy wzornictwa przyszłości: Kahn, Pelli. Hi-tech: Fuller, Rogers i Piano, Foster, Stirling. Postmodernizm: Venturi i Scott Brown, Graves, Johnson, Hadid, Liebeskind. Postmodernizm w Europie. Odrodzenie tradycji: Greenberg, Stern. Zajęcia terenowe Berlin.
14. Wnętrza końca XX wieku cz II. Późny modernizm: Pei, Gwathmey i Meier. Postawy indywidualne: Starck, Putman. Dekonstrukttywizm: Eisenmann, Gehry. Inne tendencje: na styku Wschodu i Zachodem, prace konserwatorskie, zielone budynki. Zajęcia terenowe Berlin.
15. Podsumowanie i powtórka materiału. Egzamin – termin zerowy.

Metody dydaktyczne

1. Wykład z prezentacją multimedialną. Student - notatki i szkice wykonywane w trakcie zajęć.
2. Wykład realizowany w terenie. Student - fotografie i szkice wykonywane w trakcie zajęć.

Literatura

Podstawowa

1. Pile J., Historia wnętrz, Arkady, Warszawa 2009.
2. Sienicki S., Historia wnętrz mieszkalnych, Budownictwo i Architektura, Warszawa 1954.
3. Sienicki S., Wnętrza mieszkalne, Arkady, 1962.
4. Praca zbiorowa, Historia życia prywatnego. Tomy IV-V, Ossolineum, Wrocław 2005.
5. Ottolini G., Architettura degli interni domestici, Raffaello Cortina Editore, Milano 2015.
6. Mączyński Z., Elementy i detale architektoniczne w rozwoju historycznym, Arkady, Warszawa 2008.
7. Watkin D., Historia architektury zachodniej, Warszawa 2001.
8. Nutgens P., Dzieje architektury, Warszawa 1998.
9. D'Alfonso E., Samss D., Historia architektury. Formy i style od starożytności do współczesności, Warszawa 1997.
10. Koch W., Style w architekturze, Warszawa 1996.
11. Pevsner N., Historia architektury europejskiej, Warszawa 2013.

12. Ballenstedt J., Architektura. Historia i teoria, Warszawa-Poznań 2000.
13. Marcinek J.; Kluszczyński (red.), Dzieje architektury w Polsce; Kraków 2008.
14. Najstynniejsze miejsca i budowle świata, Wiedza i życie, Warszawa 2006.
15. Banham R., Rewolucja w architekturze; Wydawnictwa Artystyczne i filmowe; Warszawa, 1979.
16. Biegański P., U źródeł architektury współczesnej; PWN; Warszawa, 1977.
17. Giedion S., Czas, przestrzeń, architektura – narodziny nowej tradycji; Arkady, Warszawa 1968.
18. Grzeszczuk-Brendel H., Miasto do mieszkania. Zagadnienia reformy mieszkaniowej na przełomie XIX i XX wieku i jej wprowadzanie w Poznaniu w pierwszej połowie XX wieku. Poznań 2012.
19. Jaroszewski T.S.; Od klasycyzmu do nowoczesności; PWN; 1996.
20. Ikonnikow A.W., Od architektury nowoczesnej do postmodernizmu; Arkady; W-wa 1988.
21. Jencks Ch., Ruch nowoczesny w architekturze, Warszawa 1987.
22. Szymski A., Latour S., Rozwój współczesnej myśli architektonicznej, Warszawa 1985.
23. Jodidio P., Nowe formy. Architektura lat dziewięćdziesiątych XX wieku, Warszawa 1998.
24. Ghirardo D., Architektura po modernizmie, Toruń 1999.
25. Temko A., Eero Saarinen makers of contemporary architecture, New York 1962.
26. Gropius W., The New Architecture and the Bauhaus, Massachusetts 1965.
27. Petit J., Un Couvent de Le Corbusier.
28. Callwey G., Wohnen in Gemeinschaft, Munchen, 1968.
29. Segerstad U., Modern scandinavian furniture, London 1964.
30. Parker A., You and architecture, USA, 1965.
31. Sert J.L., Architecture, city planning, urban design, New York 1967.
32. Electa E., Compasso d'oro 1954-1984, Milano 1985.
33. Scully V., Frank Lloyd Wright, New York, 1960.
34. Blanke P., Drei Meister-architekten, Munchen, 1960.
35. Cantacuzino S., Great modern architecture, London, 1964.
36. Henze A., Le Corbusier, Berlin, 1957.

Uzupełniająca

1. Kenneth Frampton, Modern Architecture: a critical history, 1992 (2000).
2. William jr.Curtis, Modern architecture since 1900, London 2000.
3. James Steele, Architecture Today, 1997.
4. Miłobędzki A., Zarys dziejów architektury w Polsce; Arkady; 1968.
5. Naylor G., Bauhaus; WAI F; Warszawa 1977.
7. Overy P., De Stijl; WAI F, Warszawa 1979.
8. Tołłoczko Z., „Sen architekta” czyli o historii i historyźmie architektury XIX i XX wieku; Wydawnictwo Politechniki Krakowskiej; Kraków 2002.
9. Turowski A., W kręgu konstruktywizmu; WAI F; W-wa 1979.
- 10 Wisłocka I., Awangardowa architektura polska 1918-1939; Arkady; 1968.
11. Wujek J., Mity i utopie XX wieku; Arkady; Warszawa 1986.
12. Jencks Ch., Architektura postmodernistyczna, Warszawa 1984.
13. Jencks Ch., Architektura późnego modernizmu, Warszawa 1985.

Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta

	Godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	53	2,0
Zajęcia wymagające bezpośredniego kontaktu z nauczycielem	31	1,0
Praca własna studenta (studia literaturowe, przygotowanie do zajęć laboratoryjnych/ćwiczeń, przygotowanie do kolokwiiw/egzaminu, wykonanie projektu) ¹	23	

¹ niepotrzebne skreślić lub dopisać inne czynności